

♩ = 114

Na řece žil mlynář jeden

Na ře - ce žil mly - nář je - den a ten jed - no - ho sy -
dva - cet ro - ků na voj - ně byl, ot - ce, mat - ku ne - na -

na měl,
vští - vil.

Jed - nou při - šel blíž ke mly - nu,
hned po - zna - la bra - tra své - ho,

ses - tra vy - šla pro - ti ně - mu,
sluš - ně u - ví - ta - la je - ho.

2. Om se jí hned počal ptáti, kde je otec, kde je máti,
otec, máti nejsou doma, šli na ranní do kostela.
A ty, sestro, nepovídej, jestli oni poznají mě,
já se k nim nebudu znáti a ty nesmíš povídati.
3. Otec, máti z kostela šli, dceruška jim šla naproti,
je u nás voják nějaký, chce u nás noclehovati.
Místa máme doma dosti, ať si odpočinou hosti,
místa doma dosti máme, ať si voják odpočine.
4. Měl stříbrné dva opasky, dukátů třicet dva kusy,
dal on si to k nim schovati, věděl, že to otec, máti.
Mlynářka, ta z lakotnosti nebo také ze elé mysli,
o půlnoci se vzbudila, šla, mlynáře probudila.
5. Pojď, vojáka zabijeme, peníze mu pobereme,
šli a vojáka zabili, oknem do vody hodili.
A když ráno dcera vstala, po vojáčkovi se ptala,
kde je voják, co tu ležel, není ho tu, kam se poděl.
6. Copak ty se na něho ptáš, sna sním ňakou známost nemáš,
vždyť to bratříček můj milý, za dvacet let neviděný.
Matka, jak to uslyšela, oknem do vody skočila,
otec nevěděl, co sobě, šel a oběsil se v domě.